

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΝΟΡΡΟΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομή γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοι ἀπὸ ἑξῆς ἑλληνικὰς 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονον κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτά τῆς ἀνάστα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 20 Ἰουνίου 1885

Ἄριθ. 140+138-98

Ἀπὸ

ἐδῶ καὶ κάμποσους μῆνους στὰ ξενοδοχεῖά μας συμβαίνουν ωραιότατες κλεψαῖς τῶν ἀνθρώπων ποῦ πᾶν νὰ κοιμηθοῦν μέσα σ' αὐτά.

Τὸ κακὸ παράγινε καὶ πρέπει νὰ ληρθῆ μιὰ σπουδαία φροντίδα γιὰ τὴν τάξι καὶ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ξενοδοχείων, δὲν θὰ ἦναι δὲ ἀσχημο, ἀν στὰ ξενοδοχεῖα ποῦ συμβαίνουν κλεψαῖς, τυπώνονται πίνακες μικροὶ καὶ κρεμιώνται στὴ μπόρτα καὶ στὰ δωμάτια τοῦ ξενοδοχείου, ἀπάνω εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ἀναφέρεται τὸ εἶδος τῆς κλεψᾶς ποῦ τυνεβηκε εἰς τὸ ξενοδοχεῖο γιὰ νὰ τὸ βλέπουν ὅσοι πηγαίνουν καὶ λαβέ- νουν τὰ μέτρα τους.

Ἀκόμα δὲ νὰ τιμωροῦνται αὐστηρὰ οἱ ξενοδόχοι, ὅσοι ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ δὲν γυρεύουν ἀπὸ τοὺς ξένους ὅ,τι πολῦτιμο φέρνουν ἀπάνω τους ὡς καθὼς καὶ τὰ λεπτά τους δίνοντάς τους ἀπόδειξι παραλαβῆς.

Πρέπει νὰ γίνον καὶ τὰ δυὸ ἢ καὶ τὸ ἓνα γιὰ νὰ λείπουν ἢ προφάσεις τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν κλεψῶν καὶ κάτι ἄλλων μασκαραληκιῶν ποῦ συμβαίνουν σὲ μερικά ξενοδοχεῖα.

Αὐτὰ καὶ μὴ πρὸς κακοφανερισμὸ μεριῶν κυρίων ξενοδόχων ἕως καὶ κλεπταποδόχων.

Ὁ

Γιάννης ὁ γερμανὸς ποῦ τὸν ἔχει ἡ ἐταιρία τοῦ σιδηροδρόμου μηχανικὸ στὴ Κακὴ σκάλα ἔχει μιὰ ἀφέλεια νὰ κόβῃ ἀπὸ τὰ μερομισθία τῶν ἐργατῶν ἀπὸ 50 λεπτά σάματις βλέπεις πέρ- νουν τὸν πολλὴ μισθὸ, ὥστε καὶ νὰ τσιμπολογᾷ καὶ τοὺς φτω- χοὺς ἐργάτας, καὶ δὲν εἶναι αὐτοὶ ὑπόχρεοι νὰ τοῦ πληρῶ- νουν τὴ μῦρα ποῦ περιδρομοιάζει κάθε μέρα.

Ἄς τὴν λιγοστέψῃ λοιπὸν καὶ ἄς πληρῶνῃ σωστά τοὺς ἐρ- γάτας, διότι θυμόνουν.

Ἐνας

παπᾶς ποῦ τὸν προσάλεσαν νὰ πάῃ νὰ μεταλάβῃ ἓνα ἄρρω- στο στὰ Πινακωτὰ γύρεψε νὰ τὸν πληρῶσουν εἰς τρόπον ὥστε ὡς ποῦ νὰ τελειώσουν τὰ παζάρια καὶ ἡ συμφωνία εἰτίναξε.

ὁ ἄρρωστος τὰ πέταλα καὶ πάει ἀκινώνητος. Μοῦπαν καὶ τῶ- νομά του ἀλλὰ τὸ ξέχασα, ἄς περιμένουμε λοιπὸν ὡς ποῦ ν' ἀφήσῃ καὶ κἀνέναν ἄλλον νὰ πεθάνῃ ἀκινώνητος καὶ τότε μα- θένομε καὶ τὸ χρυσὸ ὄνομά μου καὶ τὸν στολίζομε, μ' ὄλον ὅτι πεντάρα δὲν δίνει ἀφοῦ ἡ Σύνοδος δὲν τιμωρᾷ κἀνέναν τέτοιον ντακλαρόπαπα.

Στῆς

ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινούπολις διαβάζομε πῶς ἡ ἐκεῖ ἀστυνομία ἔλαβε αὐστηρὰ μέτρα καὶ ἐξορίζει ἀπὸ κει ὄλους τοὺς ἀέργους καὶ λωποδύτας, ὡς καθὼς εἴχαμε πολλάκις φο- ραῖς γράψει.

Ἄς λάβῃ λοιπὸν ἡ ἀστυνομία μας αὐστηρὰ μέτρα, διότι οἱ κύριοι αὐτοὶ διασκορπιζόμενοι τώρα καὶ χάνοντες τὰ νερά τοῦ πολλοὶ θὰ ξεμπαρκαριστοῦν στὴ Σῖρα καὶ στὸν Περαιᾶ, καὶ ἔτσι κοντὰ στὴν Ἰλληρὴ θὰ ἔχωμε καὶ νέα ἐπιδημία λωποδυ- τῶν. Λοιπὸν αὐστηρὰ ἀστυνομικὴ ἐπιθεώρησι στὰ βαπόρια ὅλα ἅμα ποῦ ἀράζου.

Στὸ

Πύργο ὁ κομματάρχης τοῦ Φλωριᾶν στῆς ἡμέραις τῶν ἐκλο- γῶν ἐπῆρε τοὺς ψηφοφόρους τῆς ἐπαρχίας Σάμης πληρόσαν- τας τὸ ναυλὸ τους φορέσαντάς τους κόκκινες φοῦντες στὰ φέσα δόσαντάς τους καὶ ἀπὸ τριάντα δραχμαῖς στὸ χέρι καὶ ἓνα ζευγάρι τσαρούχια στὰ ποδάρια, τὸ λοιπὸν αὐτὸ τὸ πούλημά τους ἐσκέφθησαν τώρα νὰ μᾶς τὸ γράψουν καὶ νὰ τοὺς ποῦμε; —Οὐ νὰ χαθῆτε πουλημένοι καὶ σημαδεμένοι.

Ἀληθινὰ

ὄχι μονάχα σὲ μᾶς τοὺς ἐφημεριδογράφους ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Λαὸ ἐπροξένησε λύπη ἡ πάψις τοῦ «Αἰῶνος», ἐφημερίδα ποῦ τιμοῦσε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἡ πάψις τῆς προῆρθε ἀπὸ ἑλλειψι χρημάτων.

Εἶναι ἀπελπιστικὸ νὰ βλέπῃ τινὰς τὴν κατάστασι αὐτὴ τῆς ἑλληνικῆς ἐφημεριδογραφίας, νὰ σβύνουν δηλαδὴ τὰ καλ- λίτερά της ὄργανα ἕνεκα τῆς ἀππλαχνίας μερικῶν ἀνταπο- κριτῶν.

Νὰ τί κερδίζομε ἐμεῖς οἱ ἐφημεριδογράφοι, νὰ τρῶμε τῆ

ζωή μας άπάνω στο χαρτί μέρα νύχτα σκημένοι και στο τέ-
λος για κέρδος να σταυρώνουμε τα χέρια μη έχοντας πού την
κεφαλή κλίνε.

Ω, είναι άπελπιστικό, και καλλίτερα να ήναι τινάς στην
Ελλάδα σκουπιδιάρης παρά έφημεριογράφος.

Όσοι

και όσαις πηγαίνετε στα θέατρα άνοίξετε τα μάτια σας και
κάνετε τα τέσσερα και πέρνετε μαζί σας τα έπανωφορία σας
και σ' έλλειψη αυτών τα παπλώματά σας ή σεντόνια, γιατί
τό νυχτερινό κρύο θροίξει και χαρίζει πλευριτίδες, θέρμαις
και χιλίων ειδών κρυολογήματα, και έτσι βρίσκονται και οι
γιατροί σε δουλειά και μάς κάνουν χειρότερους από ό,τι εί-
μαστε.

Και ούτε τα καπέλα σας να βγάζετε γιατί τό κύριον συ-
νάχι σας επιπέφτεται άμέσως με όλα τα φτερινίσματά του
και ποικέφαλο και να μη λέτε ύστερα πώς δεν σας τόγραφα
και πώς δεν σας τό θύμισα.

Φυλακές

Λαμίας. Έδώ μάς διώρισαν ένα ύπνρέτη κατάδικο πολύ χον-
τρό άνθρωπο, ό οποίος δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να μεθά
κάθε μέρα να γυρίζει στη πόλι χωρίς να πλησιάζη στη φυ-
λακή παρά μόνο κάθε βράδυ παρουσιάζεται σαν φάντες μπα-
στούνι άφίνομε πλέον για τή διαγωγή του και άς τον καμα-
ρόνουν εκείνοι πού μάς τόν διώρισαν και πές τους πώς θα
μιλήσωμε και πίο ξεκάθαρα, γιατί δεν έχομε σκοπό να πε-
θάνωμε.

(έ φυλακωμένοι.)

Σημ. Παληαθρώπου. Ό ύπνρέτης έτελεά πολύ καλά τό
χρέος του άφού μάλιστα έρχεται και κάθε βράδυ και σās κά-
νει παρέα και συντροφιά, όσο δε για κάτι άλλαις κατηγορίας
πού τού γράφετε εκείναις δεν γράφονται, έστωντας με τό
να μην ήναι για γράψιμο, και αν δεν συμμαζευτή τότε γρά-
ψετε μας να τού γράψωμε και όσα δεν γράφονται.

Άπό

τη Σμύρνη ό Μιλτιάδης Προύσαλης μου γράφει ένα γράμμα

(10) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

Ο ΝΙΑΝΙΑΡΔΑΚΙΑΣ.

Κ.

Μπρός λοιπόν ό δάσκαλος και πίσω ό παπās ξεκίνησαν για
τό σπήτι τού παπα.

Ό δάσκαλος ήτανε κατακίτρινος σαν να τόν πήγαίναν στη
καρμανιόλα, τουρτουρίζε και λίγο και όλο σκούπιζε τό κού-
τελό του από τόν ψιλό ιδρώτα πού τόν έκοψε.

Τα ποδάρια του έτρέκλιζαν και τα μάτια του γύριζαν δε-
ξιά και άριστερά μπās και δούν τόν κρητικό, κατά εύτυχία
του όμως δεν φάνηκε πουθενά και έτσι έφτασαν και μπήκαν
στο σπήτι, όπου άμα πάτησε τήν μπόρτα ξανάσανε λιγάκι.

Άνεβαίνου άπάνω και βρίσκουν τή Νινίτσα με τα καλά
της στολισμένη και περιτριγυρισμένη από τής γειτότισσαις.

Ό δάσκαλος εύγανε τό καπέλο του αλλά θυμηθείς πώς
είχε δεμένο τό κεφάλι του τό ξαναφόρεσε πάλι.

Όλα ήτανε έτοιμα ως καθώς και ό παπās ό έπισκοπικός
έπίτροπος.

Δεν πειράζει, είπε ό παπās ό πατέρας τής Νινίτσας,
δεν πειράζει δάσκαλε, μη ντρέπεται, βγάνε τό καπέλο σου,
πώς θα σε στεφνώσωμε με τό καπέλο στο κεφάλι. Δεν πει-
ράζει, έπεςες κάτω και έσπασες τό κεφάλι σου, μεγάλη δου-
λειά. Σήκω και σού κόρη μου, έλα γαμπρέ, στάσου καί, όρίστε
τελειώσε τό πράγμα.

και με βρίζει κνώδαλο και ότι έφυγα νύχτα από τήν Πόλι
και ότι εις τα έσρα είναι σε θέσι να διδάξη όλη τήν Ελλάδα.

Τι δαιμόνιο έπιασε αυτόν πάλι τόν Προύσαλη ούτε γώ
δεν ξέρω, τόν εύχαριστώ όμως για τήν σπουδαία ανακάλυψη
πού έκανε, ότι έφυγε νύχτα από τήν Πόλι τήν έποία ξακου-
στά τήν έχω και ούτε ξέρω πούθες κείται. Χωρίς άλλο κάτι
θα τού έστριψε τού ανθρώπου αν δεν χρυστά τούς Μιχαλοϋς.
Γούτσ.

Στη

Σμύρνη στον άϊ Δημήτρη στου Κοροβέλη τ' άλλων είναι λέει
κάτι κορίτσα και δεν άφίνου τόν κόσμο να ήτυχάση, άφου
λοιπόν είναι έτσι άς ήσυχάσουν άλλοιότικα άς μη σώσουν να
παντρευτούν ποτέ.

Είρηνοδικεζον

Κύριε Άλέξανδρε Γόμπε πού είσαι στον Περαιά να πληρώσης
λέει 19 δραχμαις πού χρυστάς από δώ και ένα χρόνο σε ένα
ύπάλληλό σου από καθαστέρησις τού μιοθού του και τό θυμή-
θηκε τώρα να σου τής γυρέψη και αν δεν τού τής δώση θα σου
κάνη άγωγή και θα έχετε δικαστήρια και πέρνεις σ' όρκο πώς
δεν τού χρυστάς τίποτα και έτσι χάνει και τα έξοδά του.

Στό

Τύρναβο κοντά στής άλλαις καταστροφαις χάλασε και ή γέ-
φυρα και τήν έφτειασαν γερελίδικη ό δήμαρχος με τό συμ-
βούλιό του από τούβλα και σανίδες, εις τρόπον ώστε άφου
κόστισε 500 δραχμαις είναι έτοιμη στη πρώτη βροχή να πάη
καλιά της. Σ' αυτό τό παράπονο άπάνω τών κυρίων Τουρ-
ναδιδών δεν έχομε τίποτα άλλο να τούς συμβουλεύωμε, παρά
άφου τό γεφύρι αυτό είναι έτοιμο να πάρη τόν κατήφορο στη
πρώτη βροχή, να φτειάσουν ένα νέο άπάνω σ' αυτό και έτσι
σιγουράρει τό πράγμα και ίνοιγουν και δουλειαις για να φάν
άλλαις πεντακόσαις και αυτή είναι ή μόνη διόρθωσις.

Άπό

τη Νάξο μάς γράφουν πώς μια οίκογένεια ύποστρίξε ένα

Άμέσως δε έπηρε και τήν κόρη του και τήν έστησε στο
πλευρό τού δασκάλου και άρχισε τό στεφάνωμα.

Η νύφη και ό γαμπρός είχαν κάτω τα μάτια και από κί-
τρινος πού ήτανε ό Νιανιαρδάκιας είχε εκείνη τήν ώρα κατα-
κοκκινίσει.

Τέλος πάντων τελείωσε τό μυστήριο τό όποιο μπορούμε
πολύ καλά να πούμε πώς ήτανε ένας καθαρός βίαιος γάμος.
Σαν κάθισαν, ό παπās εύγανε και κέρασε τής γειτόνισαις κόκ-
κινο κρασί μαζί με λίγα κουφέτα, τα όποια δεν είχε άγορά-
σει αλλά τα είχε μαζεμένα από διαφόρους γάμους και τα φύ-
λαγε για να τα κάνει προικιο τής κόρης του.

Έέχασα να σας πω πώς όταν ό δάσκαλος πήγε και κάθισε
κοντά στη νύφη εκείνη είχε τραβηχτή λίγο από τόν καναπέ, ό
δάσκαλος πήγε πίο κοντά της ή Νινίτσα τραβήχτηκε πάρα
πέρα, ό Νιανιαρδάκιας πήγε πάλι πίο κοντά της, τραβήχτηκε
και πάλι ή Νινίτσα, ως πού έφτασε στη άκρη τού καναπέ και
σηκώθηκε όρθια.

Αυτή τή μικρή κομψοδία δεν τήν είχε δη ό παπās γιατί
καταγινότανε στο κέρασμα, όταν δε γύρισε και είδε τή κόρη
του όρθια ξεκαρδίστηκε στα γέλοια και είπε τού δασκάλου
Μά τι από τώρα μαλλώσατε; Έλα πγέ μια να κάνης λίγο
κέφι και μη ξεθερεύεσαι από τώρα τόσο, γιατί ναί μεν γυ-
ναϊκά σου είναι αλλά ακόμα δεν τήν παράλαβες και θα λη-
γουρέψης ως πού να τελειώση ό χρόνος. Κάτσε κόρη μου εκεί
στη καρέκλα. Αί τώρα σείς ή άλλαις να φεύγετε, γιατί έχομε
με τό γαμπρό ιδιαίτερα.

Ό καθώς παρατηράτε, ό παπās ήτανε φουργιόζος άνθρω-
πος και έλεγε τα λόγια τού νείτα σκέτα.

άποτυχόντα βουλευτή και επειδή τήν έπαθαν και έμεινα
χωρίς θέσι έκριναν φρόνιμο και έκλεψαν τή γυναικαδέρφη
του χάριν τής προίκας της και έτσι ήθαν Ισα Ισα. Τώρα για
πού σκοπό μάς γράφουν αυτά εκείνοι πού μάς τα γράφουν
δες ξέρομε, ξέρομε όμως να τούς πούμε ότι είναι κακοθη-
στατοι και άξιοι για κρεμάλα, αν νομίζουν πώς έτσι στο
βρόντο και για τα άθλιά τους άτομικά πάθη, ότι μπορούν να
έκθέσουν οίκογένειαις. Μά ντιπ άθλιοι να ήσται μερικοί σείς
έπαρχιώτες, να μη μπορήτε να βάνετε γνώσι και να γράφετε
τίποτα άξια λόγου μόνο να κατακυλιώστε σε μιζέριας άτο-
μικαις.

Στό διάλολο.

Στη

Σμύρνη ό Άντώνιος Λάρουγας ήτανε στο καφενείο στη προκυ-
μαία τού κύρ Ύψηλάντη και έβανε έναν άλλον και πλήρωσε
τριαμίση γρόσα πού χρυστούσε, τώρα λοιπόν αυτός ό άλλος
τού γυρένει τα γρόσα του και αν δεν τού τα πληρώση, να τού
πουμε λέει πώς είναι ένας μασκαράς και έτσι εξώφλησαν, άφου
τού τό νίπαμε.

Κύρ

δισυυνητή τής άστρονομίας όλοι οι γείτονες τών άγιών Άναρ-
γύρων παραπονούνται για μια μάντρα πού είναι από πίσω
από τό σπίτι τού Λαλαούνη ή όποια είναι άποθήκη κάθε βρω-
μας και δυσωδείας και πάν να σκάσουν οι άνθρωποι και φο-
βούνται να μη τούς πιάση κάμια πανοίκλα, τό λοιπόν σε
παρακαλούν να τούς τήν παστρέψης αυτή τή μάντρα, άλ-
λοιώς θα αναγκαστούν λένε να γεμίσουν τα κάρρα τής άστυ-
νομίας και να σου τα στείλουν πετκέσι, ώστε αν θέλης άπάλ-
λαξέ τους από αυτό τόν κόπο και θα σου τό χρυστούν χάρι.

Στην

Άντρο στο δήμο Άρνης είναι ένα χωριό πού τό λένε Μπα-
τζή, στο χωριό πάλι αυτό είναι ένας έπισκοπικός έπίτροπος
ό παπά Σπύρος ό Μαρās ό όποιος, άφου εξέβηρσε καλά καλά
τήν νοικοκυρά γυναίκα τήν Κατερίνη Σωκράτη Τούντα ύστερα
τήν άφορίσε και στην εκκλησία, γιατί έτσι τού κατέβηκε και

Όταν φύγαν όλοι πήρε τόν γαμπρό του στη καμαρά του,
κουβάλησε ό ίδιος μπόλικο ψωμότυρο, κρασί μια μπουτίλια
και ένα κομμάτι κρέας τού φούρνου ψημένο από δώ και δύο
τρεις μέραις.

Κάθισαν γαμπρός και πενθερός στο τραπέζι, τούδωσε και
έτσουξε μια κούπα, έπειτα άρχισε και τού μίλησε ως καθ'
έξής.

Άκουσε, γαμπρέ, τώρα πλέον ως καθώς βλέπεις γινή-
καμε συγγενεις παιδι έσ' έμένα και πατέρας εγώ έσένα. Τώρα
λοιπόν πρέπει να μιλήσωμε και τα οίκογενειακά μας, και συ
δε σαν δάσκαλος πού είσαι θα ξέρης πώς γίνονται και ή έπα-
ναλήψεις τών μαθημάτων για να μη τα ξεχνούν τα παιδια,
θα σου κάνω λοιπόν κι' εγώ μια επανάληψη.

Ξέρομε όλοι μας, ότι όταν ήμαστε λίγο στεναχωρημένοι τό
ρίγνομε στο κρασί για να πάη τό σικλέτι κάτω, και τότε
πλέον κουρούνης γινόμενοι λένε και όσα δεν θέλουν να πουμε.

Άνοιξε λοιπόν πρώτος τό στόμα του ό δάσκαλος και είπε
προλαβένοντας τόν πεθερό του.

Άκουσε τώρα πεθερέ να σου μιλήσω κι' εγώ έτσι ξεκά-
θαρα τώρα πριν τού έλόγο σου μου κάνης επανάληψη τών μα-
θημάτων.

Αί λέγε, γιατί καυμένη γαμπρέ έχεις και λίγο δικαιο
έστωντας με τό να μη σ' άφησα να μιλήσης ως τώρα αλλά τα
λόγια σου να ήναι μετρημένα. Λέγε.

Άνοιξε τό στόμα του όθεν ό δάσκαλος και άρχισε.

Και πρώτον, πάτερ, είπε, εγώ έτσι καθώς έγιναν σή-
μερα τα πράγματα, είναι σαν να τα έχω μισοχαμένα. Έγώ
βλέπεις δεν ήμουνα για παντρεία και μάλιστα τώρα άπάνω

λέει πώς αυτός είναι πασās και ό,τι θέλει κάνει και δεν άκούει
ούτε τόν δεσπότη, έχει δε και μια καλή συνήθεια άμα πού
δεν πάν πολλοί στην εκκλησία να μαζέψη πολλαις πεντάρες
άφίνει μισή τή λειτουργία και φεύγει, άφησε και τούς Καλη-
μιούς άμεταλάβητους, πού πήγαν να κοινωνήσουν οι άνθρω-
ποι γιατί έπρόκειτο να πάν στη σπογκοαίλια και δεν τούς με-
τάλαβε διότι δεν είχε πρόσφορο και κάνει και τόν δάσκαλο
στο χωριό και όλο τσακόνεται με τής δασκάλαις και κατορ-
θώνει και τής μεταθέτει άμα δεν τού άρέσει κάμια.

Για όλα ταυτα λοιπόν τόν λέμε πώς είναι τραγόπαπας
και παρακαλάται και ό δεσπότης να τόν συμμαζέψη, γιατί
κατάντησε πλέον άνυπόφορος και φτου στα γένεια του.

Οί

χωροφύλακες παραπονούνται ότι ύστερα από 12 χρόνια πού
είναι στην έσωτερική ύπηρεσία τού παλατιού και τίποτα πα-
ράπονο δεν άκούστηκε γι' αυτούς, τώρα τούς πετούν για να
βάνουν εύζώνους πράγμα πού είναι εκτός άδικία αλλά τό
θεωρούν και για προσβολή.

Τα παράπονά τους είναι δίκαια, αλλά να πού έτσι έδοξε
τῷ αυλάρχη και επειδή είναι έσωτερική ύπηρεσία τού παλα-
τιού εμεις δεν μπορούμε να έπεμβούμε καθόλου, γιατί μπορεί
να μάς βγάνουν και με τής κλοτσιαις όζω και πάν και αυτά
τα λόγια μας χαμένα.

Έδω

στο δρόμο μου πού φτειάσαν τόν ύπόνομο τόν άφησαν άδιόρ-
θωτο και μεταβλήθηκε σε δρόμο άδιάβατο και βγάζουν οι
άνθρωποι τα ποδάρια τους. Τι διάβολο, αυτός ό δρόμος εί-
ναι ένας από τούς κεντρικώτερους και κατάντησε έτσι τής
ρημαξιάς.

Άλλά σε ποιόν κάνομε τα παράπονά μας, στου κουφού
τήν πόρτα θέλεις χτύπα θέλεις βρόντα. Μά δεν υπάρχει έπι-
τροπή για τούς δρόμους, μάς πεθάνατε μωρέ κακούργοι πού
να κόβετο τό χέρι μας τήν ώρα πού σας ψηφίσαμε δημάρ-
χους και συμβούλους, και παμέδρους, πού να μη σώσετε ποτέ
σας να μάς κάνετε ένα καλό και ούτε καλό να δήτε και να

στη πάψι μου, αλλά δεν μπορώ παρά να ήμαι πάρα πολύ ευ-
χαριστημένοι, διότι πήρα ένους νοικοκυρη τή γυναίκα κόρη.

Τι κόρη; Βρέ τό κορίτσι μου πήρες κόρη ή γυναίκα;

Ναι, ανάποδα τό είπα, αλλά σαν κόρη μου είναι άφου
γυναϊκά μου δεν είναι. Δικό μου πράγμα είναι και δεν τό
όρίζω. Παντρεμένοι είμαι και άνύπαντρος βρίσκομαι. Προι-
κοσύμφωνο δεν ίάναμε και μου φόρτωσε στη ράχη τό κορίτσι
σου, σα σαμάρι στο γάδαρο. Φοβέραις έχω από τόν κρητικό
και μου λέει πώς και αγαπιώνται κιόλαι, και πώς θα με
σκοτώση μάλιστα. Έδώ τώρα βλέπεις πώς έρχεται και ζή-
τημα φιλοτιμίας και ζήτημα παλληκαροσύνης έστωντας με
τό να έχω να κάνω μ' ένα κρητικό πού σούνει άπάνω του
εκτός τής μαχαίρας και μπιστόλαις, ώστε εγώ τώρα χωρίς
να χαρώ τή γυναϊκά μου κινδυνεύω να σκοτωθώ άμα πού
βγώ όζω.

Δηλαδή, τού άπάντησε ό παπās, παλαμίδα σου μύ-
ρισε και φαίνεται πώς θέλεις άπόψε τό κορίτσι μου, αυτή
ή χάρις δεν σου γίνεται, γιατί ως καθώς λες μπορεί να σε
σκοτώση σήμερα ό κρητικός και εγώ δεν έννοώ ν' αφήσω χήρα
τό κορίτσι μου, αλλά παντρεμένο ναί μεν αλλά και παρθένο.

Όστε δηλαδή, πεθερέ μου με πήρες για κανένα ρεν-
τικόλο. Και δεν ξέρεις ότι κατά τό νόμο, ότι γυναίκα πού
στεφανώθηκα έχω όλα τα δικαιώματα τού άνδρα άπάνω
στη γυναϊκά μου. Και δεν ξέρεις, ότι παύεις σ' να ήσαι πλέον
πατέρας της και άρχίζω εγώ να ήμαι άντρας της;

Άμα πού άκουσε αυτά ό παπās σηκώθηκε άπάνω και ά-
νασκούμπωσε τα μανίκια του, και μεθαύριο τα
καθέκαστα.

σας πιάση και να σας θερίση δλους ή κληροι να γλυτώσωμε κι' από σας, τσαναμπέτιδες.

Κύριε

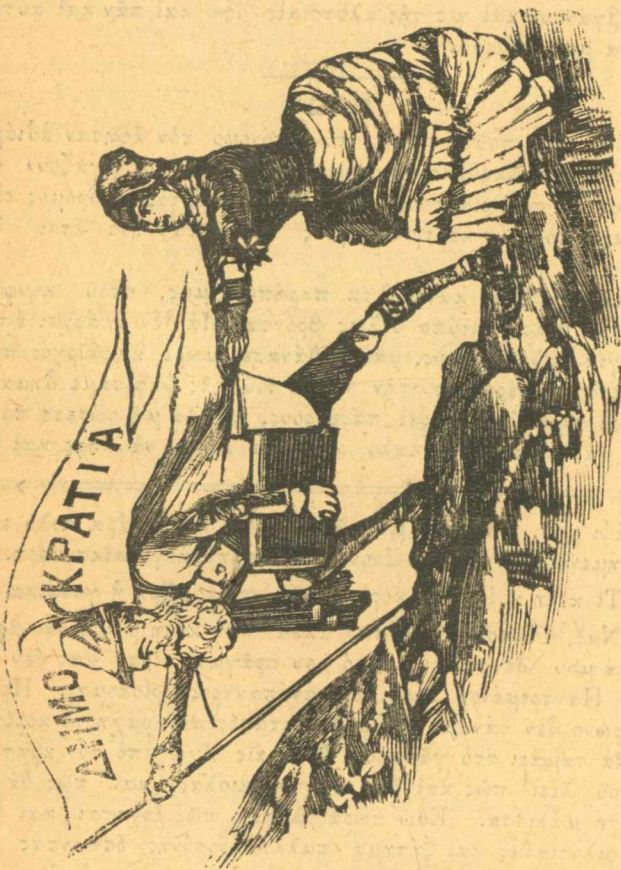
Διευθυντή της Αστυνομίας έχουν παράπονα για μιὰ μάντρα που είναι κει στην Ακαδημία απέναντι στο σπίτι του Βαλαωρίτη και κολλητά στου Ράλλη, τώρα τι συμβαίνει εκεί λάβε το γράμμα και διαβάσετο και στείλτό μου πίσω και κάνε ότι θέλεις για να πάσουν τὰ παράπονα.

Όξω

στο Τατόι ο μικρός Γεώργος μας πήγε μέσα στο γιαπι του παλατιού και πελεκούσε σανίδια ύστερα δὲ έπιασε και τὴ πλάνη να ροκανίση, τουκαναν λοιπόν τὴν παρατήρησι πὼς θὰ τὴ χαλάση και να τὴν αφήση κάτω.

— Και τόση ὥρα, απάντησε ο Γεώργος μας που χαλούσα τὰ ξύλα δὲν μιλούσατε γιατί είναι δικά μας τώρα για τὴν παληὸ πλάνη σας ανοίξατε τὸ στόμα σας και τὴν πέταξε και έφυγε.

Φαίνεται πὼς θὰ γίνη έξυπνο παιδί. Αἱ τι λέτε και σεῖς ;

Μορὲ στάσου και δὲν είναι ἀκόμα καιρός.
Χοϊδάς—Όχι ἐγὼ θὰ τὴν στήσω ἀπὸ τώρα.

Στὴ

Λαμία ή ὑπηρετίαις πᾶν λὲν στὰ μπακάλικα και πίνουν και διαφθείρονται και κατάντησαν πλέον τῆς ἀηδίας και πρέπει ο δήμαρχος να τῆς συμμαζέψη γιατί θὰ χαθοῦν δωρεάν και δὲν είναι μιὰ δὲν είναι δύο είναι ἑκατό.

Αὐτὸ πάλι τὸ νέο που μᾶς γράφουν οἱ φίλοι Λαμιῶτες μᾶς φαίνεται λίγο σὰν παράξενο και μάλιστα με τὸ να θέλουν να βάνουν τὸν δήμαρχό τους και τσοπάνη ἀπάνω στὰ δουλικά τους. "Ας τὰ συμμαζέψουν ἐκεῖνοι που ἴαχουν ἀφοῦ πῆραν τόσο πλέον τὴ κάτω βόλτα. Μὰ τι τόσο φτεινὸ τόχτετε σεῖς τὸ κρασί αὐτοῦ, ὥστε να μεταβληθοῦν και ἡ δούλές σας σὲ κρασοκανάτες και ἀτομικά να μὴ μου γράφετε.

Προχτὲς

αὐτοχειριάστηκε ἕνας νέος φοιτητὴς γιατί ἀγαποῦσε και δὲν τὸν ἀγαποῦσαν.

Τόση τρέλα πάλι δὲν τὴν πιστεύαμε, ἀλλὰ ἀφοῦ ἔγινε μιὰ καλὴ ἀρχὴ εὐχόμεστε δλοι οἱ ἐρωτευμένοι να πᾶν δπως και ο φοιτητὴς για να σωθοῦμε ἀπὸ τῆς νυχτερινῆς των πατηνάδες και γαῖδουροφωνᾶρες καυγάδες και λοιπά. Γένοιτο.

Ὁ ἀρχιμαδαρίνος τῆς ἀντιπολίτεψης

Κ. ὁρ

δάσκαλε I. K. δόσε του φτωχοῦ Μανώλη τῆς 15 δραχμαῖς που σοῦδωσε και πῆρες παπούτσα, γιατί είναι φτωχὸς και ἔχει ἀνάγκη ἢ ἄλλοιῶς θὰ σὲ περάση τὸν Παλγάνθρωπο, να σὲ μάθη ο κόσμος και μὴ του τῆς δόσης τότε, και τὸ Μανώλη κάνε μιὰ καινούργια σακούλα ἄς ἦναι και ἀπὸ στουτάχαρτο.

Τὰ μοιράζουιν ἀκόμη.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον

του κυρ Τρίμη, που είναι ἐκεῖ κοντὰ στοὺς ἀγίους Θεοδώρους και ἀπέναντι του Γερμανικοῦ φούργου, ἐκτυποῦνται προσκλητήρια κηδειῶν, και μνημοσύνων εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικὰς, ἦγουν διὰ 50 ἀντίτυπα δρ. 5, διὰ 75 δρ. 6,50, διὰ 100 δρ. 8, διὰ 150 δρ. 10, και διὰ 200 δρ. 12, τυμπεριλαμβανομένου και του χάρτου ἀρίστης ποιότητος.

Ζητεῖται

ἀντικαταστάτης δι' ἕν μόνον ἔτος, πληροφοραὶ εἰς τὸ Πρακτορεῖο των Ἐφημερίδων.